

А и независно од Трампа и било чега другог – може ли икоме нормалном у Србији бити ближи Мило и Беба Поповић него Русија и Путин.

Чак и раније, а поготово од како је проређено моје појављивање на страницама ове рубрике, дође тренутак када се догађаји толико убрзају, а теме накупе, да просто не знате на шта пре да обратите пажњу и од чега бисте започели. А од последњег текста, поред осталог, догодили су се амерички председнички избори, ескалирала је па утихнула драма са наводим „покушајем атентата“ на премијера Вучића у Јајинцима, склопљен је сраман споразум о телекомуникацијама са Приштином, а Скупштина Србије, после серије инцидената, доведена је на сам руб функционисања.

Нико не може порећи чињеницу да се актуелна власт (истина, далеко да тога да је у томе била усамљена) кладилa на победу Хилари Клинтон на изборима у САД. А као што и иначе воли да претерује у свему и свачему, премијер Вучић је, по обичају, у томе отишао и неколико корака даље („зато што сам паметан“, како рече у једном интервјуу), па се чак (ин)директно укључио у кампању брачног пара Клинтон. Зато је одмах након избора кренуло трагикомично вађење.

Трчање пред Трампа или где нестане „државни удар“ и куд се денуше атентатори из Јајинаца

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 30 новембар 2016 12:19

Пише: Ђорђе Вукадиновић
среда, 30 новембар 2016 12:19

